

Sygnatura akt I C 110/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2017r.

Sąd Okręgowy w Płocku I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Łukasz Wilkowski

Protokolant: stażysta Marlena Sztenderewicz

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2017 roku w Płocku na rozprawie

sprawy z powództwa E. B. i R. B.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w G.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. odstępuje od obciążania powodów obowiązkiem zwrotu kosztów procesu pozwanemu.

Sygn. akt I C 110/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 stycznia 2014 roku, skierowanym do Sądu Okręgowego w Płocku przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. E. B. i R. B. wnieśli o zasądzenie od pozwanego na rzecz E. B. kwoty 44.672,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 06 lipca 2013 roku do dnia zapłaty, na rzecz R. B. kwoty 67.008,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 06 lipca 2013 roku do zapłaty, łącznie kwoty 111.680,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 06 lipca 2013 roku do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości zajętej przez pozwaną w celu wzniesienia i korzystania z urządzeń służących do przesyłu energii elektrycznej oraz odszkodowania za zmniejszenie wartości nieruchomości zajętej pod budowę i posadowienie urządzeń przesyłowych, z uwagi na ograniczenie w dysponowaniu nieruchomością oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz każdego z powodów zwrotu kosztów postępowania w tym zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazali, iż są współwłaścicielami odpowiednio E. B. w 2/5, zaś R. B. w 3/5 działek położonych w P. przy ul. (...) oznaczonych numerami (...), dla których prowadzona jest księga wieczysta KW (...). Nadto E. B. jest właścicielką działek położonych również w P. przy ul. (...) oznaczonych numerami ewidencyjnymi (...) dla których prowadzona jest księga wieczysta KW (...). Działki te wcześniej stanowiły własność rodziców powodów, po których to odziedziczyli oni je w spadku. Aktualny stan ich własności jest wynikiem dokonanego między nimi działu spadku. Przez działkę oznaczoną numerem (...) o powierzchni 4,4251 ha bez zabudowy przechodzą napowietrzne linie energetyczne wysokiego napięcia, napowietrzne linie średniego napięcia (w granicy z działką (...)), wpływające na możliwość zagospodarowania nieruchomości. Przez działkę oznaczoną numerem (...) o powierzchni 2,0550 ha, bez zabudowy, przechodzi napowietrzna linia energetyczna wysokiego napięcia, napowietrzne linie średniego napięcia wpływające na możliwość jej zagospodarowania. Przez działkę oznaczoną numerem (...) o powierzchni 1,6124 ha bez zabudowy przechodzą napowietrzne linie energetyczne wysokiego napięcia oraz napowietrzna linia średniego napięcia, wpływające na możliwość zagospodarowania nieruchomości. Przez działkę oznaczoną numerem (...) o powierzchni 0,4676 ha zabudowaną budynkiem mieszkalnym i budynkami gospodarczymi przechodzą napowietrzne linie energetyczne niskiego napięcia, wpływające na możliwość zagospodarowania nieruchomości. Przez działkę oznaczoną numerem (...) o powierzchni 0,5937 ha bez zabudowy przechodzą napowietrzne linie energetyczne niskiego

napięcia, wpływające na możliwość zagospodarowania nieruchomości. Przez działkę oznaczoną numerem (...) o powierzchni 0,9267 ha bez zabudowy przechodzą napowietrzne linie energetyczne wysokiego napięcia, napowietrzne linie średniego napięcia oraz linie kablowe, wpływające na możliwość zagospodarowania nieruchomości. Przez działkę oznaczoną numerem (...) o powierzchni 0,2759 ha bez zabudowy przechodzi napowietrzna linia energetyczna wysokiego napięcia, napowietrzna linia średniego napięcia oraz linie kablowe. Powodowie jako właściciele i współwłaściciele tych nieruchomości domagają się wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z ich nieruchomości zajętej przez pozwaną, pod budowę urządzeń dłużących do przesyłu energii elektrycznej, z której to nieruchomości pozwana korzysta bez zgody powodów, poprzez umiejscowienie i korzystanie z urządzeń przesyłowych bez tytułu prawnego oraz odszkodowania za zmniejszenie wartości nieruchomości zajętej pod budowę i posadowienie urządzeń przesyłowych z uwagi na ograniczenie w dysponowaniu nieruchomości. Jako podstawę prawną swego roszczenia powodowie wskazali art 224 § 2 k.c. w zw. z art 225 k.c. oraz art. 361 § 2 k.c. w zw. z art 415 k.c. (k. 2 - 12).

Pozwany w odpowiedzi na pozew z dnia 25 marca 2014 roku wniósł o oddalenie powództwa w całości. W zakresie żądania odszkodowania za zmniejszenie wartości nieruchomości zajętej pod budowę i posadowienie urządzeń przesyłowych podniósł zarzut braku przesłanek odpowiedzialności pozwanej z art 415 k.c. wskazanego przez powodów, w postaci zawinionego działania własnego pozwanej, którego skutkiem byłoby zmniejszenie wartości nieruchomości z uwagi na lokalizację w ich granicach urządzeń energetycznych oraz zarzut przedawnienia tego roszczenia. W zakresie roszczenia o wynagrodzenie za bezumowne korzystanie opartego na art 224 k.c. i art 225 k.c. brak podstawy prawnej roszczenia właściciela nieruchomości o wynagrodzenie za korzystanie z nieruchomości przez właściciela urządzeń, o których mowa w art 49 k.c., w zakresie odpowiadającym posiadaniu służebności przesyłu, brak legitymacji czynnej powodów co do niektórych działek i okresów poprzedzających nabycie spadku i dział spadku. Co do obu roszczeń brak podstaw odpowiedzialności pozwanej, w zakresie w jakim pozwana korzystała z nieruchomości na podstawie nabytych w wyniku zasiedzenia służebności o treści służebności przesyłu (k. 59 - 73).

Postanowieniem z dnia 11 czerwca 2014 roku postępowanie w sprawie zostało zawieszono do czasu zakończenia postępowania w sprawie sygn. akt I Ns 825/14 Sądu Rejonowego w Płocku (k. 193).

Postępowanie zostało podjęte postanowieniem z dnia 22 marca 2017 roku (k. 210).

W toku dalszego procesu strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 sierpnia 2003 roku zmarł P. B., a spadek po nim na podstawie ustawy, wraz z wchodzącym w jego skład udziałem w gospodarstwie rolnym, nabyli żona B. B. oraz dzieci E. B. z domu B. i R. B., w udziałach po 1/3 części każde z nich (postanowienie Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 21.10.2004r sygn. akt I Ns 722/14 - k. 31).

W dniu 9 sierpnia 2007 roku spadkobiercy P. B. dokonali działu spadku i zniesienia współwłasności w drodze zawartej w formie aktu notarialnego przed notariuszem w P. M. Ś. umowy rep A nr (...). Spadkodawca P. B. i jego żona E. B. na prawach wspólności ustawowej byli właścicielami gospodarstwa rolnego położonego w P. przy ul. (...) o powierzchni 11,9181 ha składającego się z działek oznaczonych numerami (...) objętych KW nr (...), 105 objętej księgą wieczystą KW nr (...) objętej KW nr (...), (...) objętej księgą wieczystą KW nr (...). W ramach przedmiotowej umowy strony dokonały nieodpłatnego zniesienia współwłasności nieruchomości i działu spadku w ten sposób, iż E. B. nabyła własność działek oznaczonych numerami (...), zaś B. B. w udziale 4/5 części oraz R. B. w udziale 1/5 części na zasadach współwłasności nabyli pozostałe w/w działki (umowa działu spadku i zniesienia współwłasności - k. 32 - 37).

W dniu 29 maja 2009 roku zmarła B. B., a spadek po niej na podstawie ustawy w udziałach po 1/2 części każde z nich nabyli E. B. i R. B. (akt poświadczenia dziedziczenia - k. 38 - 40).

Przez działkę oznaczoną numerem (...) przebiegają napowietrzne linie energetyczne wysokiego napięcia oraz napowietrzne linie średniego napięcia (w granicy z działką (...)). Przez działkę oznaczoną numerem (...) o powierzchni 2,0550 ha, bez zabudowy, przechodzi napowietrzna linia energetyczna wysokiego napięcia oraz napowietrzne linie

średniego napięcia. Przez działkę oznaczoną numerem (...) o powierzchni 1,6124 ha bez zabudowy przechodzą napowietrzne linie energetyczne wysokiego napięcia oraz napowietrzna linia średniego napięcia. Przez działkę oznaczoną numerem (...) o powierzchni 0,4676 ha zabudowaną budynkiem mieszkalnym i budynkami gospodarczymi przechodzą napowietrzne linie energetyczne niskiego napięcia. Przez działkę oznaczoną numerem (...) o powierzchni 0,5937 ha bez zabudowy przechodzą napowietrzne linie energetyczne niskiego napięcia. Przez działkę oznaczoną numerem (...) o powierzchni 0,9267 ha bez zabudowy przechodzą napowietrzne linie energetyczne wysokiego napięcia oraz napowietrzne linie średniego napięcia. Przez działkę oznaczoną numerem (...) o powierzchni 0,2759 ha bez zabudowy przechodzi napowietrzna linia energetyczna wysokiego napięcia oraz napowietrzna linia średniego napięcia (okoliczność bezsporna).

Postanowieniem z dnia 29 września 2016 roku Sąd Rejonowy w Płocku w sprawie sygn. akt I Ns 825/14:

1. stwierdził, że Zakład (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w P. nabył przez zasiedzenie z dniem 3 września 2000 roku w P. służebność gruntową o treści służebności przesyłu:

a) obciążającą nieruchomości dla której prowadzona jest księga wieczysta KW (...) polegającą na prawie do lokalizacji urządzeń służących do przesyłania energii elektrycznej:

- w granicach działki nr (...) z odcinka napowietrznej linii energetycznej średniego napięcia 15kV o nazwie eksploatacyjnej (...) B. trzon” nr (...)przebiegającej przez tę działkę gruntu od granicy południowej z działką nr (...) do granicy północnej z działką nr (...), oznaczonego symbolem (...)na mapie działki nr (...) sporządzonej przez biegłego geodetę T. S. zarejestrowanej w Państwowym Zasobie Geodezyjnym i Kartograficznym w P. w dniu 29.01.2015r pod numerem (...) oraz z odcinka napowietrznej linii energetycznej niskiego napięcia 0.4 kV, nr (...)oznaczonego symbolem (...) na mapie działki nr (...) sporządzonej przez biegłego geodetę T. S. zarejestrowanej w Państwowym Zasobie Geodezyjnym i Kartograficznym w P. w dniu 29.01.2015r pod numerem (...);

- w granicach działek nr (...) odcinków napowietrznej linii energetycznej niskiego napięcia 0.4 kV, nr (...) oznaczonych symbolem (...) na mapie działek nr (...) sporządzonej przez biegłego geodetę T. S. zarejestrowanej w Państwowym Zasobie Geodezyjnym i Kartograficznym w P. w dniu 29.01.2015r pod numerem (...);

b) obciążającą nieruchomości dla której prowadzona jest księga wieczysta KW (...) polegającą na prawie do lokalizacji w granicach działki nr (...) odcinka napowietrznej linii energetycznej niskiego napięcia 0.4 kV, nr (...) oznaczonego symbolem „SG2” na mapie działki nr (...) sporządzonej przez biegłego geodetę T. S. zarejestrowanej w Państwowym Zasobie Geodezyjnym i Kartograficznym w P. w dniu 27.07.2015r pod numerem (...);

2. stwierdził, że (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. nabył przez zasiedzenie z dniem 16 marca 2009 roku w P. służebność przesyłu:

a) obciążającą nieruchomości dla której prowadzona jest księga wieczysta KW (...) polegającą na prawie do lokalizacji urządzeń służących do przesyłania energii elektrycznej w postaci odcinków napowietrznej linii energetycznej wysokiego napięcia 110kN o nazwie eksploatacyjnej „(...) P. - P.”, nr (...):

- w granicach działki nr (...), oznaczonego symbolem (...) na mapie działki nr (...) sporządzonej przez biegłego geodetę T. S. zarejestrowanej w Państwowym Zasobie Geodezyjnym i Kartograficznym w P. w dniu 27.07.2015r pod numerem (...);

- w granicach działki nr (...), oznaczonego symbolem (...) na mapie działki nr (...) sporządzonej przez biegłego geodetę T. S. zarejestrowanej w Państwowym Zasobie Geodezyjnym i Kartograficznym w P. w dniu 29.01.2015r pod numerem (...);

b) obciążającej nieruchomości dla której prowadzona jest księga wieczysta KW (...) polegającej na prawie do lokalizacji urządzeń służących do przesyłania energii elektrycznej w postaci odcinka napowietrznej linii energetycznej wysokiego napięcia 110kN o nazwie eksploatacyjnej „(...) P. - P.”, nr (...)w granicach działki nr (...), oznaczonego symbolem

„(...) na mapie działki nr (...) sporządzonej przez biegłego geodetę T. S. zarejestrowanej w Państwowym Zasobie Geodezyjnym i Kartograficznym w P. w dniu 27.07.2015r pod numerem (...);

3. stwierdził, że (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. nabył przez zasiedzenie z dniem 11 grudnia 2015 roku w P. służebność przesyłu:

a) obciążającą nieruchomość dla której prowadzona jest księga wieczysta KW (...) polegającą na prawie do lokalizacji urządzeń służących do przesyłania energii elektrycznej w postaci odcinków napowietrznej linii energetycznej średniego napięcia 15kV o nazwie eksploatacyjnej (...) B. odgałęzienie”, nr (...):

- w granicach działki nr (...), przebiegającego przez tę działkę gruntu wzdłuż granicy północnej z działką numer (...), oznaczonego symbolem (...) na mapie działki nr (...) sporządzonej przez biegłego geodetę T. S. zarejestrowanej w Państwowym Zasobie Geodezyjnym i Kartograficznym w P. w dniu 29.01.2015r pod numerem (...);

- w granicach działki nr (...), oznaczonego symbolem (...) na mapie działki nr (...) sporządzonej przez biegłego geodetę T. S. zarejestrowanej w Państwowym Zasobie Geodezyjnym i Kartograficznym w P. w dniu 27.07.2015r pod numerem (...);

b) obciążającej nieruchomość dla której prowadzona jest księga wieczysta KW (...) polegającej na prawie do lokalizacji urządzeń służących do przesyłania energii elektrycznej w postaci odcinka napowietrznej linii energetycznej średniego napięcia 15kV o nazwie eksploatacyjnej (...) B. odgałęzienie”, nr (...) działki nr (...), oznaczonego symbolem (...) na mapie działki nr (...) sporządzonej przez biegłego geodetę T. S. zarejestrowanej w Państwowym Zasobie Geodezyjnym i Kartograficznym w P. w dniu 20.01.2015r pod numerem (...);

(postanowienie z dnia 29.09.2016r - k. 318 - 321 akt sprawy I Ns 825/14 Sądu Rejonowego w Płocku).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w akta sprawy i niekwestionowane przez strony w/ w dokumenty. Z uwagi na dokonaną ocenę prawną roszczenia Sąd pominął wnioski dowodowe powodów dotyczące dopuszczenia dowodu z opinii biegłych geodety oraz rzeczoznawcy majątkowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo, w aktualnym stanie faktycznym i prawnym, podlegało oddaleniu, jako bezzasadne.

Powodowie w sprawie niniejszej nie rozdzielając ich zgłosili de facto dwa różne roszczenia prawne, oparte na różnych podstawach faktycznych i prawnych. Otóż zgłosili żądanie odszkodowania oparte na treści art 415 k.c. powołując się na wyrządzoną im przez pozwaną szkodę polegającą na obniżeniu wartości stanowiących ich własność i współwłasność nieruchomości, poprzez posadowienie na nich stanowiących własność pozwanej urządzeń przesyłowych i żądanie wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z tych nieruchomości właśnie poprzez użytkowanie w.w urządzeń przesyłowych, powołując się w tym zakresie na treść art 224 k.c. w zw. z art 225 k.c.

Bezsporne jest, to, iż powodowie są aktualnie częściowo współwłaścicielami, a powódka częściowo właścicielką nieruchomości na których znajdują się urządzenia przesyłowe stanowiące własność pozwanego. Jednakże w toku niniejszego postępowania zostało prawomocnie zakończone postępowanie na skutek którego stwierdzono nabycie przez pozwanego, w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu oraz służebności przesyłu, a dotyczące właśnie tych nieruchomości i znajdujących się na nich urządzeń przesyłowych. Przy czym nastąpiło to z różnymi datami, w stosunku do różnych linii przesyłowych tj.;

- z dniem 3 września 2000 roku - linia średniego napięcia (...) B. trzon” oraz linia niskiego napięcia „(...)” zlokalizowane na działkach (...), linia niskiego napięcia „(...)” zlokalizowana na działkach (...) oraz linia niskiego napięcia „(...)” zlokalizowana na działkach (...),

- z dniem 16 marca 2009 roku - linia wysokiego napięcia „(...) P. - P. zlokalizowana na działkach (...);

- z dniem 11 grudnia 2015r - linia średniego napięcia (...) B. odgałęzienie” zlokalizowana na działkach (...).

W tej sytuacji rzeczą oczywistą, jest, iż od dnia nabycia prawa do korzystania z przedmiotowych służebności pozwany nie jest już zobowiązany do wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z tych nieruchomości, bowiem od tego dnia ma on tytuł prawny do wykonywania tego prawa. Roszczenie powodów obejmowało jednakże okres 10 lat wstecz, licząc od daty wniesienia pozwu do Sądu, a zatem okres od dnia 17 stycznia 2004 roku, a zatem częściowo okres sprzed daty nabycia przedmiotowych służebności przez pozwaną. W tej sytuacji powstaje pytanie, czy za ten okres powodowi nadal, mimo stwierdzenia zasiedzenia przysługuje prawo do żądania wynagrodzenia objętego pozwem?

Zasiedzenie własności nieruchomości uregulowane w art. 172 do art. 176 k.c. jest sposobem nabycia tego prawa na skutek upływu czasu. Prawo uzyskane w drodze zasiedzenia nie pochodzi od poprzednika, powstaje niezależnie od niego, a nawet wbrew jego woli. Jego pierwotny charakter wskazuje na brak obowiązku posiadacza nieruchomości do zrekompensowania byłemu właścicielowi utraty jego prawa. Nabycie następuje z mocy prawa, a postanowienie sądu potwierdzające spełnienie się skutku upływu wymaganego okresu czasu jest deklaratoryjne. Funkcja zasiedzenia polega na usunięciu niezgodności pomiędzy stanem posiadania a stanem prawnym wynikającym z długotrwałego niedochodzenia przez właściciela swych praw. Roszczenie o wynagrodzenie za korzystanie z rzeczy bez tytułu prawnego, przewidziane w art. 224 i 225 w związku z art. 230 i art. 352 § 2 k.c., ma charakter obligacyjny i gdy powstanie, uzyskuje byt samodzielny, niezależny od roszczeń chroniących prawo własności. Może być dochodzone niezależnie od roszczenia windykacyjnego, jest samodzielnym przedmiotem obrotu. Oznacza to, że utrata własności nieruchomości rzeczy w zasadzie nie powoduje utraty możliwości żądania wynagrodzenia za korzystanie z niej w okresie, w którym właścicielowi prawo to przysługiwało. Na taką kwalifikację roszczeń uzupełniających ochronę prawa własności wskazuje uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 lipca 2013 r., III CZP 36/13 (OSNC 2014, nr 3, poz. 24); wyrok z dnia 7 sierpnia 2014 r., II CSK 573/13 (OSNC 2015, nr 7-8, poz. 90). Wyłączona jest jednak możliwość dochodzenia przez właściciela nieruchomości od posiadacza w zakresie własności czy służebności przesyłu roszczenia o wynagrodzenie za korzystanie bez tytułu prawnego z nieruchomości, za okres poprzedzający dzień zasiedzenia. Taki pogląd został wyrażony w uzasadnieniu uchwały z dnia 25 maja 2006 r., Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2012 r., III CZP 19/06 (OSNC 2006, nr 12, poz. 195); w postanowieniu z dnia 15 kwietnia 2011 r., III CZP 7/11 (OSP 2012, nr 10, poz. 93); w wyrokach z dnia 21 stycznia 2012 r., II CSK 258/11 (M. Prawn. 2015, nr 3, poz. 142) i z dnia 19 września 2013 r., I CSK 700/12 oraz w uzasadnieniu uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 2014 r., III CZP 45/14. Wygaśnięcie tego uprawnienia Sąd Najwyższy wywiódł z istoty pierwotnego nabycia prawa własności lub ograniczonego prawa rzeczowego w drodze zasiedzenia i z braku uregulowania w przepisach o zasiedzeniu możliwości dochodzenia tych roszczeń. Nie ma także podstawy prawnej do analogicznego stosowania uregulowań szczególnych, które dotyczyłyby podobnych instytucji i dochodzenia roszczeń uzupełniających, jeżeli nie zamieszczono w nich możliwości rozszerzenia takiego uprawnienia na inne przypadki utraty prawa własności zwłaszcza w drodze zasiedzenia. Z wyroków Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 maja 1999 r., SK 9/98 (OTK 1999, nr 4, poz. 78) i z dnia 14 grudnia 2005 r., SK 61/03 (OTK-A 2005, nr 11, poz. 136) wynika, że nabycie przez zasiedzenie własności rzeczy kosztem właściciela jest usprawiedliwione ochroną porządku publicznego i przepisy o zasiedzeniu, mimo że nie przewidują rekompensaty dla właściciela utraconej własności są zgodne z art. 31 ust. 3 Konstytucji, a co do nabycia służebności gruntowej także z art. 64 ust. 3 Konstytucji. Sprzeczne z funkcją i celem zasiedzenia byłoby przyznanie byłemu właścicielowi od posiadacza, który stał się właścicielem wszelkich, roszczeń wywodzonych z prawa własności, w tym roszczeń uzupełniających ochronę własności, za okres poprzedzający chwilę zasiedzenia. Zbliżone stanowisko zajął Europejski Trybunał Praw Człowieka w wyroku z dnia 30 sierpnia 2007 r. w sprawie J.A.Pye (Oxford Ltd przeciwko The United Kingdom, nr 44302/02, stwierdzając, że regulacje przewidujące nabycie własności nieruchomości kosztem dotychczasowego właściciela w następstwie długoterminowego posiadania, służąc uregulowaniu sposobu korzystania z własności zgodnie z interesem powszechnym, nie naruszają art. 1 Protokołu Nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (Dz.U. z 1995 r. Nr 36, poz. 175 ze zm.). Poglądy te konsekwentnie podtrzymywane są w orzecznictwie sądowym i aprobowane w doktrynie. Wystarczy w tym miejscu wskazać na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2016 roku sygn. akt III CZP 77/16. Również Sąd Okręgowy rozpoznający sprawę niniejszą poglądy te podziela. W tej sytuacji stwierdzić należy, iż w aktualnej sytuacji faktycznej i

prawnej powodom nie przysługuje już roszczenie przeciwko pozwanemu o wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z nieruchomości stanowiących własność ich i ich poprzedników prawnych.

Analogicznie ocenić należy drugie z żądań powodów tj. roszczenie o odszkodowanie za zmniejszenie wartości nieruchomości. Po pierwsze skoro nabycie służebności w drodze zasiedzenia jest nabyciem pierwotnym, a nabywca nie ma obowiązku zrekompensowania byłemu właścicielowi skutków zmiany prawa własności, to tym bardziej nie ma on obowiązku zrekompensowania właścicielowi skutków ograniczenia prawa własności poprzez służebność, którą nabył w drodze zasiedzenia. Za powyższym przemawiają już wyżej przedstawione poglądy dotyczące wynagrodzenia za bezumowne korzystanie. Powodowie w sprawie niniejszej kreując to roszczenie, jako jego podstawę prawną wskazali art 415 k.c. (a w zasadzie winien to być art 416 k.c., bowiem mamy do czynienia z ewentualną szkodą wyrządzoną przez osobę prawną), a zatem powołali się na odpowiedzialność deliktową pozwanego. Jednakże nie przytoczyli, ani tym bardziej nie udowodnili podstawowej przesłanki tej odpowiedzialności tj. zawinionego bezprawnego działania pozwanego prowadzącego do szkody. Samo zlokalizowanie przedmiotowych urządzeń przesyłowych odbyło się w ramach obowiązującego wówczas porządku prawnego, po uzyskaniu stosownych decyzji administracyjnych i pozwoleń. Właściciele nieruchomości wiedzieli o tym postępowaniu i mieli świadomość lokalizacji tych urządzeń, nie sprzeciwiając się temu. Stąd też również to roszczenie, jako bezzasadne nie zasługiwało na uwzględnienie.

W toku procesu obie strony nie były w stanie jednoznacznie stwierdzić, czy postanowienie o zasiedzeniu dotyczy wszystkich urządzeń przesyłowych zlokalizowanych na przedmiotowych nieruchomościach. W pierwszej kolejności podnieść należy, iż to powodowie winni precyzyjnie określić przedmiot swego roszczenia, a zatem wskazać, których to dokładnie urządzeń dotyczy ich roszczenie. Tego jednak w toku niniejszego procesu nie uczynili. Nadto zwrócić należy uwagę na to, iż roszczenie oparte o treść art 224 i 225 k.c., a dotyczące wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości przysługuje jedynie w przypadku gdy posiadacz jest w złej wierze, albo dowiedział się o wytoczeniu przeciwko niemu powództwa o wydanie rzeczy. Jednocześnie z art 7 k.c. wynika domniemanie istnienia dobrej wiary. A zatem rolą powodów było udowodnienie w toku niniejszego procesu, iż pozwany, w zakresie ewentualnych innych urządzeń przesyłowych, zlokalizowanych na nieruchomościach powodów, jest posiadaczem w złej wierze. To ich obciążało obalenie domniemania płynącego z treści art 7 k.c. W toku niniejszego procesu w tym zakresie nie zostały zgłoszone żadne wnioski, ani twierdzenia, a zatem należy przyjąć, iż powodowie skutecznie domniemania tego nie obalili.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo.

W oparciu o art 102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążania powodów obowiązkiem zwrotu kosztów procesu pozwanemu. W sprawie niniejszej w ocenie Sądu występuje szczególnie uzasadniony wypadek o jakim mowa w tym przepisie. Po pierwsze roszczenie powodów w części było uzasadnione w dacie wystąpienia przez nich z powództwem, albowiem zasiedzenie ostatecznie ze służebności nastąpiło dopiero z grudnia 2015 roku, po drugie stan zasiedzenia w tej dacie nie był stwierdzony przez Sąd, a zatem powodowie mogli mieć uzasadnione przekonanie, co do tego, iż dochodzone przez nich roszczenie jest słuszne i uzasadnione. Dopiero wytoczenie niniejszego powództwa zmobilizowało pozwanego do uregulowania stanu prawnego przedmiotowych urządzeń przesyłowych. W tej sytuacji w ocenie Sądu Okręgowego obciążanie powodów dalszymi kosztami, poniesionymi przez pozwanego, jest nieuzasadnione i byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji wyroku.